

KUJCP0177BHT

SMLOUVA O DÍLO SDL/KHEJ/400/16

uzavřená podle dle § 2586 a násl. zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník

Jihočeský kraj

U Zimního stadionu 1952/2
370 76 České Budějovice
zastoupený Mgr. Jiřím Zimolou, hejtnanem kraje
IČO: 70890650
DIČ: CZ70890650
č. ú.....

na straně jedné (dále jen „objednatel“)

a

FRMOL, s.r.o.

se sídlem Rostislavova 23, 140 00 Praha 4
zastoupená jednatelem společnosti Vítem Bělohradským a Tomášem Schäferem
IČO: 27224953
DIČ: CZ27224953
č. ú. 888804/5500 vedený u Raiffeisenbank, a.s.
zapsaná v obchodním rejstříku, vedený Městským soudem v Praze, oddíl C, vložka 105794

na straně druhé (dále jen „zhotovitel“)

Čl. I.

Předmět smlouvy

1. Touto smlouvou se zhotovitel zavazuje provést na svůj náklad a nebezpečí pro objednatele dílo spočívající ve výrobě dvou propagačních spotů ke dvěma epizodám dokumentárního cyklu „Národní klenoty II.“ s názvem „Třeboňské rybníkářské dědictví a Renesanční domy ve Slavonicích“ tak, jak je specifikováno v příloze č. 1 této smlouvy.
2. Dále se touto smlouvou zavazuje zhotovitel propagovat objednatele obsahem samotných dvou epizod dokumentárního cyklu „Národní klenoty II.“ prezentovat objednatele na samostatném titulku v rámci závěrečných titulků ke každé epizodě tohoto dokumentárního cyklu a prezentovat objednatele na facebookových stránkách projektu <https://www.facebook.com/Narodniklenoty/>, v podobě dle přílohy č. 2 této smlouvy.
3. Součástí díla podle této smlouvy je rovněž zajištění odvysílání dokumentárního cyklu „Národní klenoty II.“ a dvou propagačních spotů, které jsou předmětem odst. 1 tohoto ustanovení smlouvy nejpozději do 31. 12. 2017 v programovém vysílání České televize dle potvrzení uvedeného v příloze č. 3 této smlouvy.
4. Pro účely této smlouvy se považují jednotlivá plnění dle odst. 1 až 3 tohoto ustanovení za části díla.
5. Objednatel se naproti tomu zavazuje zaplatit za dílo, resp. jeho části, sjednanou odměnu.

1/50

Čl. II. Doba plnění

1. Zhotovitel se zavazuje dílo uvedené v čl. I odst. 1 této smlouvy vytvořit v rozsahu a za podmínek uvedených v této smlouvě a odevzdat jej jako celek objednateli nejpozději do 30. 12. 2016. Pokud bude část díla hotova dříve, je možno tuto část předat dříve.
2. Dílo bude objednateli předáno v datové podobě (nosič díla). Nosič díla musí být objednateli předán funkční, neporušený, provozuschopný a v počtu nejméně 5 kusů.
3. předání a převzetí díla, jeho částí, resp. nosiče díla, sepiší obě smluvní strany předávací protokol.
4. Zhotovitel je povinen zajistit prezentaci objednatele dle čl. I odst. 2 této smlouvy nejpozději do 31. 12. 2017 způsobem dohodnutým v příloze č. 2 této smlouvy. Způsob prokázání splnění této části díla je uveden ve stejné příloze smlouvy.
5. Zhotovitel je povinen s odkazem na čl. I odst. 2 této smlouvy předem s dostatečným předstihem písemně upozornit objednatele o zařazení dokumentárního cyklu „Národní klenoty II.“ a epizod „Třeboňské rybníkářské dědictví a Renesanční domy ve Slavonicích“ do vysílání České televize, nejméně pak se sedmidenním předstihem.

Čl. III. Cena za dílo a platební podmínky

1. Odměna za celé dílo (všech jeho částí) se sjednává ve výši 700.000,- Kč bez DPH. K odměně bez DPH bude připočtena aktuální sazba DPH dle její výše v době zdanitelného plnění. Platba bude rozdělena do dvou částí. První část ve výši 400 000,- Kč bez DPH bude splatná na účet zhotovitele k 31. 7. 2016. Druhá část ve výši 300 000,- Kč po řádném provedení díla k 10. 1. 2017.
2. Odměna uvedená v této smlouvě je určena pevnou částkou a zahrnuje všechny náklady nutné ke zhotovení celého díla a je nejvýše přípustná. Zhotovitel není oprávněn požadovat další plnění nad rámec stanovené ceny. Pro vyloučení pochybností se uvádí, že odměna není určena odkazem na rozpočet.
3. Na odměnu za dílo nemá vliv inflace české koruny ani jiné faktory.
4. Objednatel se zavazuje uhradit odměnu za dílo dle čl. III. odstavec 1 této smlouvy formou zálohy na dílo k 31. 7. 2016 a následně po převzetí faktury vystavené zhotovitelem bankovním převodem na účet zhotovitele uvedený v záhlaví této smlouvy po řádném provedení díla k 10. 1. 2017.
5. Fakturu je zhotovitel oprávněn vystavit do 14 dnů od předání díla nebo jeho částí bez vad a nedodělků v místě plnění zakázky na základě předávacího protokolu uvedeného v čl. II. této smlouvy.
6. Faktura musí obsahovat všechny náležitosti řádného daňového a účetního dokladu ve smyslu příslušných právních předpisů. V případě, že faktura nebude mít odpovídající náležitosti, je objednatel oprávněn zaslat ji ve lhůtě splatnosti zpět zhotoviteli k doplnění či úpravě, aniž se dostane do prodlení se splatností. Lhůta splatnosti počíná běžet znovu od opětovného zaslání náležitě doplněného či opraveného dokladu.
7. Za bezvadné dílo se považuje splnění všech částí díla dle článku I. této smlouvy.

Čl. IV.
Práva a povinnosti objednatele a zhotovitele

1. Zhotovitel je povinen zpracovat dílo způsobem dohodnutým v této smlouvě.
2. Zhotovitel není oprávněn pověřit provedením díla třetí osobu.
3. Zhotovitel je povinen zaslat scénáře předmětných epizod dokumentárního cyklu „Národní klenoty II.“ objednateli k připomínkování odborného rázu, a dát mu přiměřenou lhůtu k tomuto připomínkování, a to minimálně 30 dnů před vlastní realizací díla. Připomínky odborného rázu je přitom zhotovitel povinen zohlednit při tvorbě dvou předmětných epizod dokumentárního cyklu „Národní klenoty II..“
4. Zhotovitel je povinen bez zbytečného prodlení oznámit objednateli jakékoliv skutečnosti, které by mohly mít vliv na řádné a včasné dokončení díla, zejména bez zbytečného prodlení oznámit objednateli zjištění, že jakákoliv fáze provádění díla je technicky či jinak neproveditelná anebo že pokyn objednatele je v rozporu s obecně závaznými právními předpisy.
5. Zhotovitel je povinen postupovat v souladu s pokyny a oprávněnými zájmy objednatele a uskutečnit veškeré úkony, které se ukážou být nezbytné pro splnění účelu smlouvy.
6. Objednatel jakož i zhotovitel si jsou povinni poskytnout součinnost v rozsahu nezbytném pro úspěšné zhotovení díla a jeho předání objednateli v termínu stanoveném touto smlouvou.
7. Zhotovitel se zavazuje, že vytvořené dílo nebude zasahovat do autorských práv ani jiných práv třetích subjektů a pokud ano, budou tato vypořádána, včetně případného zaplacení náhrady škody zhotovitelem, pokud by tato vznikla třetím osobám.
8. Objednatel je oprávněn kontrolovat provádění díla. Zjistí-li objednatel, že zhotovitel provádí dílo v rozporu se svými povinnostmi, je objednatel oprávněn požadovat, aby zhotovitel odstranil vady vzniklé vadným prováděním díla a dílo prováděl řádným způsobem. Jestliže zhotovitel díla tak neučiní ani ve lhůtě stanovené mu objednatel a postupu zhotovitele by vedl nepochybně k podstatnému porušení smlouvy, je objednatel oprávněn od smlouvy odstoupit.
9. Bude-li shledáno, že dílo nebo jeho část vykazuje vady, bude zhotoviteli bez zbytečného odkladu vráceno zpět k přepracování a současně budou objednatel písemně specifikovány konkrétní vady díla a způsob s termínem jejich odstranění, který bude činit nejdéle 15 dnů od upozornění na tyto vady.

Čl. V.
Licenční ujednání

1. Zhotovitel prohlašuje, že je oprávněnou osobou k poskytnutí výhradní licence objednateli k užití díla specifikovaného v článku I. odst. 1 této smlouvy (dále jen „autorské dílo“).
2. Zhotovitel uděluje objednateli výhradní licenci pro časově a teritoriálně neomezené užití autorského díla uvedeného v čl. I odst. 1 této smlouvy. Objednatel je oprávněn toto dílo nebo jakoukoliv jeho část zpracovat, měnit, upravovat a doplňovat, a to i v budoucnu, zařazovat do souborů a spojovat s jinými díly a takto vzniklý výsledek dále bez omezení užít v rozsahu uvedeném.
3. Veškerá vlastnická, licenční a jiná práva k dílu dle čl. I odst. 1 této smlouvy se převádějí na objednatele, vlastnické právo k nosiči díla, přechází na objednatele okamžikem zhotovení záznamu díla na tento nosič.
4. Výjimku z výhradnosti licence tvoří oprávnění zhotovitele použít dílo dle čl. I odst. 1 této smlouvy v rámci prezentace své vlastní tvorby. Objednatel bere na vědomí, že součástí díla jsou záběry použité i v dokumentu Národní klenoty II. K těmto záběrům je možné poskytnout pouze nevýhradní licenci.

5. Objednatel je oprávněn poskytnout třetí osobě oprávnění tvořící součást licence (podlicence) k dílu dle čl. I odst. 1 této smlouvy.
6. Odměna za poskytnutí licence je již zahrnuta v odměně za dílo dle čl. I odst. 1 této smlouvy.
7. Objednatel není povinen licenci využít. Objednatel není povinen uvádět při užití díla autorské označení zhotovitele.
8. Zhotovitel zároveň uděluje objednateli nevýhradní licenci k užití dvou epizod dokumentárního cyklu „Národní Klenoty II.“ s názvem „Třeboňské rybníkářské dědictví“ a Rensanční domy ve Slavonicích,“ a to pro nekomerční využití, především pro prezentaci obcí a měst Jihočeského kraje. Tato licence se uděluje od prvního dne následujícího po odvysílání Díla v České televizi v teritoriálně a časově neomezeném rozsahu a ke všem způsobům užití díla, vyjma sdělování zaznamenaného výkonu veřejnosti televizním vysíláním bez omezení technologie (analogově i digitálně, pozemsky, kabelem i satelitně) a přenosem televizního vysílání, vyjma zasahování do tohoto díla a jeho změny. Termín vysílání sdělí zhotovitel objednateli dle čl. II odst. 5 této smlouvy. Odměna za poskytnutí této licence je obsažena rovněž v odměně za zhotovení díla.
9. Objednatel bude zároveň oprávněn využít v rámci díla dle čl. I odst. 1 této smlouvy záběry vzniklé při natáčení projektu Národní klenoty II (letecké záběry, časosběry, gripové záběry – kamerová jízda, kamerový jeřáb, steadicam, programovatelný slider apod.), vyjma záběrů s hercem Miroslavem Táborským.

Čl. VI. Odstoupení od smlouvy

1. Zmaří - li se po uzavření této smlouvy účel, pro který byla uzavřena v důsledku podstatných okolností za kterých byla uzavřena, může strana dotčená zmařením účelu smlouvy od ní odstoupit. Změnou okolností není ekonomická situace smluvní strany nebo změna tržní situace.
2. Zhotovitel je oprávněn odstoupit od smlouvy v případě, že objednatel nedodrží ustanovení čl. III, této smlouvy za předpokladu, že byl zhotovitelem písemně vyzván k tomu, aby splnil povinnost upravenou v článku III. této smlouvy do 10 dnů a objednatel toto nesplnil.
3. Pokud by objednatel dílo použil k jinému účelu, než jaký stanoví článek I. této smlouvy, má zhotovitel právo od smlouvy odstoupit. V tomto případě odstoupení zhotovitele od smlouvy je objednatel povinen vyplatit zhotoviteli plnou výši ceny díla.
4. Objednatel je oprávněn odstoupit od smlouvy v případě, že zhotovitel nedodá dílo nebo jeho část včas dle čl. II. této smlouvy. Pro vyloučení pochybností se uvádí, že objednatel je rovněž oprávněn od smlouvy odstoupit tehdy, pokud nebudou odvysílány epizody dokumentárního cyklu „Národní klenoty II. specifikované v čl. I odst. 1 této smlouvy ve vysílání České televize do 31. 12. 2017.
5. Objednatel je zároveň oprávněn odstoupit od smlouvy v případě, že zhotovitel opakovaně nedodrží ustanovení IV. odst. 8 a 9 této smlouvy za předpokladu, že byl objednatel písemně vyzván k tomu, aby zhojil vady prováděného díla do 15 dnů a zhotovitel vady díla neodstranil.
6. Odstoupení od smlouvy musí být písemné a je účinné dnem doručení druhé smluvní straně. Odstoupením od smlouvy se tato ruší od počátku.
7. Odstoupením od smlouvy není dotčeno právo zhotovitele na úrok z prodlení, jenž je uveden v čl. VII. odst. 2 této smlouvy ani zaplacení náhrady škody či smluvní pokuty.

Čl. VII. Sankce

1. Pokud by objednatel neuhradil v dohodnutém termínu cenu díla, jak je uvedeno v článku III. této smlouvy, má zhotovitel právo účtovat mu úrok z prodlení ve výši 0,05% z ceny díla za každý den prodlení.
2. V případě prodlení zhotovitele s předáním jakékoliv části díla díla ve lhůtě uvedené v článku II. této smlouvy, je objednatel oprávněn požadovat slevu z ceny díla ve výši 0,05% z ceny díla za každý den prodlení. Zaplacením úroku z prodlení nezaniká právo objednatele na náhradu škody.
3. V případě, že nebudou epizody dokumentárního cyklu „Národní klenoty II.“ specifikované v čl. I odst. 1 této smlouvy odvysílány do 31. 12. 2017 v programovém vysílání České televize, je povinen zhotovitel zaplatit objednateli smluvní pokutu ve výši 50.000,-Kč.

Čl. VIII. Závěrečná ustanovení

1. Právní vztahy touto smlouvou neupravené se řídí obecnými ustanoveními obchodního zákoníku.
2. Změny nebo doplňky této smlouvy lze činit písemnými a číslovanými dodatky.
3. Tato smlouva byla vyhotovena ve dvou stejnopisech majících povahu originálu, přičemž každá smluvní strana obdrží po jednom vyhotovení.
4. Smluvní strany prohlašují, že smlouva byla uzavřena na základě svobodné a vážné vůle, určitě a srozumitelně a na důkaz souhlasu s jejím obsahem připojují své podpisy.
5. Smlouva nabývá platnosti a účinnosti dnem podpisů oprávněných zástupců obou smluvních stran.
6. Zhotovitel souhlasí se zveřejněním této smlouvy. Zhotovitel prohlašuje, že tato smlouva neobsahuje jeho obchodní tajemství ve smyslu § 504 zákona č. 89/2012, občanský zákoník.
7. Přílohy uvedené v textu této smlouvy jsou nedělitelnou součástí této smlouvy.

V Českých Budějovicích dne

za objednatele

FRMOL s.r.o. ①

Production

Rostislavova 231/23

140 00 Praha 4

IČ: 27224953; DIČ: CZ27224953

za zhotovitele

za zhotovitele

ZELOHRADECKÝ VIT
TOMÁŠ SCHÄFER

Příloha ke smlouvě SDL/KHEJ/400/16 číslo 1

Národní klenoty II - Třeboňsko

scénář: Jiří Vaněk, režie: Otto Kallus

verze 8 (19.3.2016)

OBRAZ I.

Mirek pomalou chůzí jde po hrázi nějakého fotogenického rybníka (ne Rožmberk ani Svět, možná nadějská rybníční soustava).

(v o.)

Třeboňská rybníční soustava. Šumící duby na hrázích se odrážejí v lesklé hladině, pod níž se skrývá bohatství ryb. Lidé místní rovinatou krajinu po staletí trpělivě přetvářeli, výsledky jejich mravenčí práce ovšem zůstávaly v citlivé rovnováze s přírodou. Zejména proto je Třeboňsko jedinečný klenot, o který pečujeme s úctou a láskou.

A kdyby jen klenot? Celá klenotnice! Vždyť rybníků je tady skoro pět set. Vděčíme za ně generacím osvícených vládců kraje, jejich schopným zaměstnancům – a samozřejmě i dnešním pokračovatelům rybníkářského řemesla. Vydejme se tedy na cestu historií kraje, který patří k nejmalebnějším koutům České republiky a bez kterého bychom byli chudší o jednu vánoční tradici: vždyť kdo si umí představit Štědrý večer bez kapra?

OBRAZ II.

Obrazový best of dílu (cca 45 sekund)

OBRAZ III.

Letecké záběry krajiny

(m. o.)

„*To že jsou oči, kterými Buoh hledí na lidi a oblaka!*“ Tímhle poetickým přirovnáním popsal předhusitský kazatel Tomáš Štítý ze Štítného rybníky svého rodného kraje. Reformátoři mívají sklony k idealizaci reality, skutečný důvod pro vznik rybníků ve středověku byl mnohem prozaičtější. Chov ryb se prostě vyplatil. Zejména v ploché krajině Třeboňska plné močálů a bahnisek, kde přírodní podmínky přímo vybízely ke stavbě umělých nádrží. I když je pravda, že s vírou v *Buoha* to trochu souviselo.

Letecké záběry augustiniánského kláštera v Třeboni

OBRAZ IV.

Augustiniánský klášter v Třeboni.

(m. o.)

Byli to mniši řádu německých rytířů, kteří na Třeboňsku začali ve třináctém století zakládat první rybníčky. Augustiniánský klášter v Třeboni byl ovšem založen až o sto let později. Díky němu se stala Třeboň jedním z center vzdělanosti a kultury v jižních Čechách – a hlavně: kde je hodně mnichů, tam je potřeba velké množství postních pokrmů. Chtělo by se říci "Kolik mnichů, tolik kaprů". Ale památkou na řeholníky samozřejmě nejsou jenom rybníky.

Mirek vchází do kostela sv. Jiljí.

OBRAZ V.

Mirek prochází kostelem k Třeboňské madoně. image záběry, mluví vnitřním hlasem.

(m.o.)

Nevím, snad květen tehdy byl,
vyprávěl kdosi o Madoně
a já se ihned vypravil
a jel jsem za ní do Třeboně.

Dnes, kdy ji znám, i tisíc mil
trmácel bych se ve vagoně.
Vyprávěl kdosi o Madoně,
nevím, snad květen tehdy byl.

(v o.)

Těmito vzletnými verši vzdal básník Jaroslav Seifert hold jedné z nejkrásnějších gotických madon, která upomíná na dobu, kdy se vládci zdejšího kraje stali Rožmberkové. Český šlechtický rod, který se nejvíce zasloužil o to, že Třeboňsko vypadá tak, jak jej známe dnes.

OBRAZ VI.

Letecké záběry třeboňského zámku

(m.o.)

Sídlem většiny Rožmberků byl Český Krumlov. Třeboň se stala hlavním sídlem rodu

až s nástupem posledního z Rožmberků, známého Petra Voka. Ten do zdejšího zámku přenesl také rodový archiv, který až poměrně nedávno osvětlil okolnosti, díky kterým se Rožmberkové stali nejmocnějším českým šlechtickým rodem své doby. Největší zásluhu na tom měl Oldřich II. z Rožmberka, Vokův prapradědeček.

OBRAZ VII.

Mirek v archivu s historickými listinami

(v o.)

Nebyly to ale zrovna Oldřichovy ctnosti, které Rožmberky vynesly až do pozice českých místokráľů, spíš naopak. Byl to podvod. Oldřich totiž nechal padělat několik desítek listin, které mimo jiné potvrzovaly nedělitelnost panství a nástupnictví pro nejstaršího muže rodu. Až badatelé v devatenáctém století zjistili, že na dokumentech údajně vydaných králem Karlem IV. se vyskytují právní formulace, které se začaly používat až v době, kdy byl Otec vlasti dávno po smrti. Účel zkrátka světil prostředky už tenkrát.

letecký záběr Třeboň

(m.o.)

Pro třeboňský kraj byl ale Oldřichův podvod požehnáním. Díky celistvosti panství bylo možné vybudovat jedinečnou soustavu rybníků. Zásluhu na tom měli samozřejmě Rožmberkové jako osvědčení vladaři. Nikdy by se to ale nezdařilo bez tří mužů, kteří zcela přeměnili tvář místní krajiny.

OBRAZ VIII.

Letecké záběry – Nová řeka

(m. o.)

Ve středověku samozřejmě neexistoval žádný územní plán. První rybníky tak vznikaly nahodile, bez potřebného nadhledu. Ten přinesl až na začátku šestnáctého století rožmberský rybníkářský hejtman Štěpánek Netolický. Jako první totiž pochopil, že správný rybník nemůže být zahrnovající louže se stojatou vodou. Aby propojil rybníky na levém břehu Lužnice a přivedl do nich potřebnou čerstvou vodu, vybudoval Zlatou stoku – ve své době nejdelší umělý kanál ve střední Evropě.

OBRAZ IX.

Mirek u mimoúrovňového křížení Zlaté stoky, akvaduktu nebo u jiného fotogenického místa na Zlaté stoce.

(m. o.)

Řeka Lužnice okolo Třeboně jen tak lenivě meandruje, takže i Zlatá stoka má minimální spád. Proto ji musel Štěpánek na některých místech vést po akvaduktech nebo budovat mimoúrovňová křížení s kanály zbudovanými již dříve. Z dnešního pohledu to možná vypadá samozřejmě, ale s primitivními zeměměřickými nástroji té doby se to rovná skoro zázraku.

OBRAZ X.

Zlatá stoka mezi rybníky Kaňov a Tisý.

(v o.)

A tady, mezi rybníky Kaňov a Tisý, Štěpánek ten zázrak vlastně opravdu dokázal. Ne snad, že by chodil po vodě, ale aspoň ji přiměl téci do kopce. Opravdu, nejde jen o optický klam. Štěpánkova genialita při vyměřování zde umožnila, aby voda ve Zlaté stoce dokázala proudit oběma směry – podle toho, jaký rybník se zrovna vypouští.

OBRAZ XI.

Třeboňské náměstí, Rutardův dům

(m. o.)

Štěpánkův nástupce Mikuláš Rutard bydlel v domě s popisným číslem sto jedenáct na treboňském náměstí. Rutard své rybníkářské ostruhy získal na nedalekém Chlumecku, kde pracoval ve službách rodu Krajířů. Když jej později zaměstnali Rožmberkové, vybudoval pro ně třeba rybník Vdovec. Hlavně ale jako takzvaný fišmajstr dohlížel na správnou péči o kapry. Už tehdy se využíval takzvaný třístupňový chov, kdy jednotlivá vývojová stádia kapra, tedy plůdek, násada a dospělá ryba, žijí v různých rybnících.

(v o.)

V rožmberských službách ale Mikuláš Rutard nepobyl dlouho, na jeho místo se už totiž tlačil ten nejznámější z treboňských rybníkářů, Jakub Krčín. Než se ale seznámíme s osudem muže, jenž byl možná génius, který předběhl svoji dobu, a možná jenom nesnesitelný ješita, pojďme si říct, jaká byla situace rožmberského panství ve druhé polovině šestnáctého století.

OBRAZ XII.

Ilustrační záběry zámku

(m.o.)

Na místě treboňského zámku stával původně panský dvorec přestavěný na kamenný hrádek. Ten nechal v roce 1565 tehdejší vládce rožmberského domu Vilém z Rožmberka přestavět do podoby renesančního zámku. V úpravách později pokračoval i jeho bratr Petr Vok. Přestavbu přitom pojali velkolepě – s více než sto obytnými místnostmi patří tenhle zámek k největším zámeckým komplexům v České republice.

Ilustrační záběry zámku

(m. o.)

Není divu, že se do toho Vilém tak opřel – nemyslet v malém měl zkrátka ve zvyku. Jeho věhlas přesáhl nejen rozměry rožmberského panství, ale i tehdejšího českého království. Obratný politik se dokonce díky svým diplomatickým schopnostem dvakrát stal kandidátem na polský královský trůn. Rozvážný Vilém si ale spočítal, že lepší rožmberské dominium v hrsti než polská koruna na střeše, takže se spokojil s úřadem nejvyššího purkrabího českého království.

Obraz Evy z Rožmberka.

Vilémova sestra Eva z Rožmberka naopak pro českou historii tolik významná není. Ale pro náš příběh ano, zejména její záliba v jízdě na koni. Při projížďce v lese se jí jednou komoň splasil, nebohá jezdkyňe z něj spadla a rozdivočelé zvíře prchlo do dále.

(v o.)

Zachránce spanilé Evy nebyl nikdo jiný než Jakub Krčín. Co přesně se mezi Jakubem a Evou tehdy stalo, si můžeme jen domýšlet. Krčín totiž platil za známého lamače srdcí, rožmberský kronikář Václav Březan jej charakterizuje slovy "dvoření Venušin". Eva se každopádně za Jakuba Krčina u bratra Viléma přimluvila – a Krčín se stal regentem, tedy vrchním správcem rožmberského panství.

(v o.)

Ženy mimochodem nebyly jedinou Krčínovou neřestí, jak vyplývá z historiky o rvačce s jistým Vilémem Čejkovským. Ten Krčina pobodal jeho vlastním tulichem, tedy dýkou. Krčín pak svému pánovi Vilémovi z Rožmberka popsal celou situaci v dopise takto: „Neb v tom se musím Vaší Milosti poznati, že jsem tak velmi opilý byl, že jsem nic nevěděl, když mi ten tulich dobyl, ani také jsem cítil, když mne bodl. I to slyším, že ani na nohách státi, ani tuším slova promluvíti jsem nemohl.“ Následoval pochopitelně i ponížený slib, že se Krčín takového opilství již navždy vystříhá.

(m. o.) - záběry na Krčínovu sochu u rybníka Svět

Nelze se ubránit jistému pochopení pro Krčínovy slabosti. Třicetiletý Krčín si totiž vzal pro peníze šedesátiletou vdovu Dorotu Slepíčkovou z Českého Krumlova. Očekával totiž, že manželství nebude mít dlouhého trvání. Milá Dorota ho ovšem převezla a žila po jeho boku více než dvacet let.

OBRAZ XIII.

Mirek u sochy Jakuba Krčina na hrázi rybníka Svět

(v o.)

Ale konec krčínovských pikantií, pojďme raději k jeho práci. Roku 1570 se Krčín rozhodl, že vybuduje velký rybník na jižní straně Třeboně, přímo nad hradbami. Jeho plán se setkal s nesmírným odporem: lidé nevěřili, že hráz bude dostatečně pevná, aby dokázala zadržet povodně hrozící ze Spolského potoka. Projekt navíc vyžadoval přesídlení velkého množství obyvatel, přeložení Zlaté stoky a ohrožoval městské opevnění vybudované Štěpánkem Netolickým.

OBRAZ XIV.

Letecké záběry Světa

(m. o.)

Nepevné podloží, na kterém vznikala hráz budoucího rybníka, dávalo škarohlídům za pravdu. Krčín však dokázal všechny stavební peripetie zdárně vyřešit. Svůj účet s odpůrci si srovnal tím, že obrovskou vodní nádrž nazval Nevděk. A bohaté výlovy během pár let prokázaly, že stavba nebyla pouhým velikášstvím, ale dávala i ekonomický smysl. Později byla však hladina Nevděku snížena a byl rozdělen na dva rybníky, které dnes známe pod jmény Opatovický a Svět. Nevděk byl ovšem Krčínovi málo...

OBRAZ XV.

Vypuštěné rybníky, množná pálení větví...

(m. o.)

Abychom pochopili jeho stavitelské mistrovství, musíme si vysvětlit, jak se vlastně takový rybník budoval. Nejsložitější bylo pochopitelně vyměřování. Bylo nutné správně odhadnout, jaké území vznikající rybník zatopí. Majitelům dotčených pozemků byla ztracená půda nahrazena.

Fyzickou práci při stavbě obstarávali takzvaní rybníkáři. Profese Štěpánka, Rutarda

a Krčina se totiž ve středověku nazývala rybák. Rybáci požívali vážnosti skutečného cechu, rybníkáři byli vlastně jen stavební dělníci různých profesí: ohnivci vypalovali porost na místě budoucího dna, planiči jej vyrovnali a stružníci zakládali strouhy potřebné pro vypouštění. Mezitím se už budovalo srdce rybníka: hráz, na jejíž dno se pokládaly výpustní roury vyrobené z dřevěných kmenů.

Stavět rybníky byla těžká dřina. Většinou ji obstarávali urostlí chasníci, kteří pro ránu nešli daleko. Když po dokončení stavby putovali rybníkáři krajem za novou obživou, báli se jich vesničané mnohdy víc než leckterého vojska.

OBRAZ XVI.

Mirek na Novořeckých splavech, nebo Novořecké hrázi, zkrátka na nějakém fotogenickém místě u Nové řeky.

(v o.)

Když Krčín dokončil Nevděk, zapsal si tuhle poznámku: "Zřídím rybník k oslavě jména rožmberského tak veliký, aby mu v celém království českém nebylo rovno."

(m. o.) *Nová řeka*

Než mohl ke stavbě přistoupit, musel se vypořádat s problémem pravidelných povodní na Lužnici, které by komplikovaly stavbu hráze a mohly by ohrozit i výsledné dílo. Dobrý rybák ale kromě stavění hrází musel rozumět i přírodě a díky tomu dokázal vypořádat její zákonitosti. Krčín si všimnul, že Lužnice a nedaleká Nežárka se nerozvodňují ve stejný čas. Pokud by se mu tedy povedlo odvést část vody z Lužnice právě do Nežárky, měl by vyhráno.

Mirek na Novořeckých splavech, nebo Novořecké hrázi, zkrátka na nějakém fotogenickém místě u Nové řeky.

(v o.)

Dvě řeky propojil umělým kanálem nazvaným Nová Řeka. Ta Krčina podle jeho vlastních slov stála mnohé šediny, nakonec mu ale umožnila vytvořit jeho mistrovské dílo. Dechberoucí vodní stavbu, rybník, kterému nebylo rovno nejen v celém království, ale na celém světě: Rožmberk.

OBRAZ XVII.

Letecké záběry Rožmberku

(m. o.)

Plán na vytvoření rybníka na Lužnici severně od Třeboně zmiňoval už Štěpánek.

Teprve Krčín měl ale odvalu a díky velkorysosti Viléma z Rožmberka i možnosti takovou stavbu započít. Během šesti let vznikla ohromná hráz dlouhá skoro dva a půl kilometru. Takový val vyvolával u tehdejších lidí strach a obavy a říkávalo se, že jde o dílo dáblovo.

Mirek u Rožmberka

(v o.)

Krátce po dokončení Rožmberka Krčín rožmberské služby opouští. Dorota Slepíčková totiž konečně umírá, Krčín se žení, pro změnu s mnohem mladší Kateřinou, a spolu se stěhují do statku na Sedličansku. Díky tomu se Jakub vyhnul odpovědnosti za zklamání, které Rožmberk Rožmberkům, tedy rybník pánům, připravil. Očekávalo se, že majestátní vodní dílo bude oplývat rekordním počtem šupinatých obyvatel, ale první výlov Rožmberka byl zklamáním. Krčínovo velikášství tady bohužel přemohlo rozvážnost, se kterou Štěpánek stavěl menší, mělké rybníky. Ty jsou pro chov kapra nejlepší, protože je slunce dokáže prohřát.

OBRAZ XVIII.

Mirek na výlovu Rožmberka, text bude asi třeba ještě upravit podle toho, co se podaří natočit. (m. o./v o.)

Výlov Rožmberka je přesto dodnes jednou z největších událostí na Třeboňsku. Je to tradiční slavnost, která vypadá už po staletí takřka stejně. Probíhá na podzim – ryba je totiž po létě nejučtější a před Vánocemi má také největší cenu.

Přípravě rybníka na výlov se říká strojení. Vypouštět se musí pomalu, aby se všechny ryby shromáždily v takzvaném lovišti, hlubším místě rybníka pod hrází.

Časně ráno před výlovem se provádí takzvaná sháňka. Pěšáci jdou opatrně vzhůru nad loviště a tyčemi plaší ryby, aby všechny sestoupily k hrázi. Nad loviště je pak pověšen takzvaný plot, dlouhá síť zavěšená na klikách.

Další důležitou sítí je takzvaný nevod. Obrovská síťovka, které místo držáků má tyče zvané žezla. Takto rozprostřená síť je pak tažena směrem ke kádišti. Na straně sítě, která je pod vodou, jsou pověšena závaží, aby rybářům neproklouzla ani rybička. Když je síť protažena lovištěm, je vytahována rybáři na loď, aby se ryba takzvaně vyjádřila, tedy aby se ještě zmenšil životní prostor ryb.

V kádišti je to pak už doslova plutev na plutev. Nejprve jsou vytahovány nejchoulostivější a nejčennější ryby, například štiky, sumci nebo candáti. Teprve potom se velkým keserem loví kapr a v třídičce se brakuje, tedy přebírá.

Součástí výlovu bývá i tradiční rituál pasování na rybáře prováděný dřevěnou

plácačkou.

OBRAZ XIX.

Mirek na zámku v části věnované Schwarzenbergům

Odchodem Krčina z rožmberských služeb symbolicky končí i zlatý věk Rožmberků.

Královští úředníci ve středověku za svou práci nedostávali plat, zastávané úřady museli naopak sami financovat. Politická kariéra Viléma z Rožmberka tak panství významně zadlužila. Jeho následník, mladší bratr Petr Vok, musel prodat množství majetku, aby dluhy umořil. Do té doby celistvé Rožmberské dominium přichází třeba o Český Krumlov a Bechyni. Smrtí Petra Voka v roce 1611 vymírají Rožmberkové po meči a na české země se valí třicetiletá válka.

Po ní Třeboňsko získávají Schwarzenbergové. Obnova poničených rybníků je ovšem komplikovaná, protože po válce chybějí rybníkářští odborníci. V osmnáctém století navíc dochází k rušení řady klášterů, klesá tedy poptávka po kaprovi jako postním pokrmu. Roste i cena obilí, proto dochází k vysoušení rybníků a jejich přeměně na polnosti. Třeboňská půda ovšem není nijak mimořádně úrodná, takže rybníky se většinou brzy vracejí ke svému původnímu účelu. Třeboňské rybníkářství se tak připravuje na svoji renesanci, kterou prožívá ve druhé polovině devatenáctého století.

OBRAZ XX.

Památník Josefa Šusty na hrázi rybníka Svět, záběry z laboratoří

(m. o.)

Kapr a ryby vůbec se totiž staly největším zájmem a celoživotní láskou Josefa Šusty, tehdejšího ředitele schwarzenberského velkostatku v Třeboni. Šusta o rybnících a chovu ryb sepsal celkem dvanáct vědeckých titulů. Dokázal odvodit zásadní poznatky o chovu ryb a ihned je zavádět do praxe. Život kapra byl totiž až do této doby v podstatě zahalen tajemstvím. Přestože Šusta prostudoval veškerou dostupnou literaturu, nikde nenašel ani zmínku o tom, čím se vlastně takový kapr živí. Pustil se do pitvy mnoha rybích těl a poutavým způsobem ne nepodobným detektivnímu pátrání postupně vyvodil, že kapr není ani dravec menších ryb, ani býložravec, ale živí se planktonem.

OBRAZ XXI.

(v o.)

Mirek na sádkách drží v ruce kapra

„Kapr jednoduše i tím může si opatřit potravu, když rozvíraje tlamu a propouští vodu žabrami naloví sobě drobné fauny, kterouž potom sítem žaberním procedí a jakožto lahodnou huspeninu žaludku odevzdá,“ píše doslova.

Mirek pouští kapra do nádrže.

Šustovy knihy v sobě zvláštním způsobem mísí vědeckou erudici s poetickým jazykem a zůstávají dodnes základním dílem pro sladkovodní rybářství na celém světě.

OBRAZ XXII.

U schwarzenberské hrobky

(m. o.)

Šusta umírá krátce po zahájení první světové války. Její konec znamená i útlum působení Schwarzenbergů na Třeboňsku. Téměř celé panství včetně rybníků bylo zestátněno při pozemkové reformě, třeboňský zámek Schwarzenbergové vlastní až do roku 1947 a za první republiky na něm často tráví vánoční svátky.

Působení šlechtické rodiny dodnes připomíná novogotická hrobka v rozsáhlém parku mezi Opatovickým rybníkem a Světem. V ní nalezlo odpočinek šestadvacet členů starobylého rodu, který se po dvě stě padesát let staral o hospodářský rozkvět Třeboňska.

OBRAZ XXIII.

Letecké záběry, míříme k Rožmberku

Tím náš příběh skoro končí. Třeboňské rybníky jsou dnes v pečlivých rukou soukromých hospodářů a více než půl milénia stará tradice je dále rozvíjena.

OBRAZ XXIV.

Mirek u pomníku Jakub Krčínovi u rybníka Rožmberk

(v o.)

Zbývá nám dopovědět jeden příběh a poklonit se památce Jakuba Krčina. Kde leží jeho hrob, to nikdo neví. Na hrázi Rožmberka ovšem stojí pomník na památku jeho prozíravosti. Dlouho se totiž na Krčina nahlíželo jako na schopného stavitele, jehož ješitné velikášství v případě Rožmberka upozadilo zdravý rozum.

Když ale při povodních v roce 2002 praskla hráz Nové řeky a všechna voda z Lužnice proudila tudy, Rožmberk jí zadržel celkem sedmdesát milionů kubíků.

Zdánlivě marnivé Krčínovo dílo tehdy zachránilo nedozírné hodnoty nejen v Praze,
ale po celém toku Vltavy.

Zkrátka, jak říká nápis na pomníku: "Ať jsi byl, jaký byl, Kubo Krčíne, dobré dílo jsi
vykonal."

KONEC

ÚVOD SERIÁLU NÁRODNÍ KLENOTY 2 - SEKVENCE

Úvodní obrazová sekvence seriálu, stejná pro všechny díly.

SLAVONICE - NÁMĚSTÍ, DEN - EXT.

Na horní Slavonické náměstí s typickými sgrafitovými fasádami přichází moderátor.

MODERÁTOR

Co dům, to renesanční klenot. Bohatá sgrafita na fasádách, atiky zakončené cimbuřím, čelní štíty, které ve výzdobě kombinují obloučky s volutami. Unikátní sklípkové klenby i nástěnné malby v interiérech. A pod tím vším důmyslný labyrint gotického podzemí. To jsou Slavonice, zvané "Perla české renesance", nebo také "Malá Telč".

Moderátor se zastaví na horním náměstí, kamera ho obtáčí, vidíme sgrafita na okolních domech. Do záběru se za něj dostane věž farního kostela.

MODERÁTOR

Město stojí na historickém pomezí Čech, Moravy a Rakouska a říká se, že jeho největší devízou je zastavený čas. Něco na tom bude. Pohnuté události minulých dob nám zachovaly Slavonice v takové podobě, že mohou sloužit jako učebnice architektury české renesance. Pojdme do té učebnice nahlédnout.

Moderátor odchází z horního náměstí mimo záběr. V pozadí za ním je věž farního kostela.

SLAVONICE A OKOLÍ - SEKVENCE

Obrazový sestřih záběrů ze Slavonic a okolí, podbarvený hudbou. Památky v celku i v detailu, ochutnávka.

OD LANŠTEJNA NA SLAVONICE - LETECKÉ ZÁBĚRY, DEN - EXT.

Letecké záběry hradu Landštejna a okolní krajiny. Důraz na lesnatou krajinu, ze které se vyloupne zřícenina robustního gotického hradu.

MODERÁTOR (M.O.)

Historickému pomezí Čech, Moravy a Rakouska vévodí hrad Landštejn. Byl založen pravděpodobně již králem Přemyslem Otakarem I., jako opora neklidné česko-rakouské hranice. Jeho strohá architektura podřízená obranným účelům dodnes budí respekt. Landštejn je

němý svědek doby, kdy Slavonice byly
ještě malou kupeckou vesnicí.

Letecký záběr se blíží od Landštejna ke Slavonicím.

MODERÁTOR (M.O.)

Okolní kraj se pro své drsné podnebí
nazývá Česká Kanada. Původně ho obývali
slovanští obyvatelé, o čem svědčí i jméno
Slavonice, které odkazuje k "Slavoňovým
lidem". Slované ale neuměli hospodařit.
Přemysl Otakar proto pozval na místo nové
osadníky. Ti začali psát historii
zdejšího kraje znovu. V němčině.

Letíme nad silnicí a blížíme se nad Slavonice. Pohled krouží nad
historickým centrem města.

MODERÁTOR (M.O.)

Důležitost místa ve středověku určovalo
mimo jiné jeho obchodní využití. Ve
Slavonicích se setkávaly hned tři
obchodní stezky. První vedla z Prahy do
Vídně, druhá z Brna do bavorského Pasova
a třetí z Jihlavy do rakouského Lince.

Z nadhledu vidíme rozvržení města a cesty, mířící od něj.

SLAVONICE - HRADBY, DEN - EXT.

Vidíme pozůstatky Slavonických hradeb.

MODERÁTOR (M.O.)

Díky své výhodné poloze se začala malá
kupecká vesnice pod správou pánů z Hradce
rozzrůstat. Stalo se z ní důležité místo,
které poskytovalo bezpečný úkryt
cestujícím obchodníkům i místním
obyvatelům. Již v průběhu třináctého
století se Slavonice dočkaly kamenného
opevnění.

Dostaneme se k východní bráně a zachovanému opevnění.

SLAVONICE - BAŠTA, DEN - EXT.

Moderátor je na JV baště. (Kombinace jízdy a dronu.)

MODERÁTOR

Z gotických Slavonických hradeb se
nejlépe dochovala část kolem východní,
takzvané Znojenské brány, a to včetně
dvou bašt. Tedy, dochovala... Hradby
postupně ztratily svůj obranný význam a
zub času je neúprosný. Snadno si ale
odsud můžeme představit, že se kolem
opevnění rozléhal ještě vodní příkop,
napájený potoky a rybníky z okolí.

Pohled na prohlubeň po vodním příkopu. (Dron.) Záběr se zvedá nad

opevnění. Moderátora slyšíme mimo obraz.

MODERÁTOR (M.O.)

O důležitosti hradeb se mohli Slavoničtí přesvědčit na vlastní kůži za husitských válek, kdy je se svým vojskem obléhal obávaný Žižkův polní velitel Jan Hvězda z Vícemilic. Do města se Husitům dostat nepodařilo, vypálili tedy vše, co stálo vně hradeb.

Letecký záběr přes město míří k Pfaffenschlagu.

PPAFFENSCHLAG, VEČER - EXT.

Zachované základy Pfaffenschlagu rozdělené rybníkem. Večerní atmosféra, zapadající slunce se odráží v hladině rybníku.

MODERÁTOR (M.O.)

Vesnice patří pod Slavonickou farnost, Pfaffenschlag, Farářova mýtina, jak zní přesný překlad, zjevně musela husity popuzovat už svým názvem. Nic než mýtina z ní nezbylo. Plenitelé odtáhli do Rakous, zchladit si záhu po neúspěšném dobývání Slavonic u našich jižních sousedů. Tam se ještě dlouhá staletí poté strašily děti, že když budou zlobit, přijdou si pro ně Husiti.

Inserty základů Pfaffenschlagu.

MODERÁTOR (M.O.)

Archeologický průzkum toho co z Pfaffenschlagu zbylo odhalil dobře zachované pozůstatky podzemních chodeb. Sloužily nejen pro uchovávání zásob, ale také jako důmyslný odvodňovací systém. Jejich svrchní patro se nazývalo po staroněmecku "loch". Vznikly ve stejné době jako ve Slavonicích.

Pohled na pozůstatek lochu. Přes tmavou atmosféru základů Pfaffenschlagu přejdeme do dalšího obrazu.

SLAVONICE - PODZEMÍ, (DEN) NOC - INT.

Světlo se mihotá po stěnách podzemí.

MODERÁTOR (M.O.)

Všichni známe české rčení, že někdo skončí v lochu, tedy ve vězení. Ve Slavonickém podzemí si není těžké uvědomit proč se tento výraz dostal do běžné češtiny. Chladné stísněné chodby leží ve dvou patrech pod úrovní náměstí.

Pohled na gotický sloup v podzemí.

MODERÁTOR (M.O.)

Krásný gotický sloup, který by jinde nejspíš stavěli na odiv, tady podepírá podzemní klenbu, jakoby chtěl ukázat, že Slavonice, proslulé renesanční zdobností, stojí na gotických základech.

Z podzemí směřujeme k východu, k prosvítajícímu světlu.

SLAVONICE - HORNÍ NÁMĚSTÍ, DEN - EXT.

Vidíme renesanční fasády domů. Moderátor jde po horním náměstí ke Znojenské bráně. (Image záběr.) Zastaví se u domu 449.

MODERÁTOR

Prvky gotiky najdeme také v interiérech. Průčelí domu číslo popisné 449 zdobí oválný štít se třemi meči a uvnitř se skrývá historický poklad, který opravdu stojí za střežení. Není ze zlata a nedá se odnést, ale rozhodně stojí za zmínku.

Moderátor otevírá dveře do domu.

SLAVONICE - DŮM 449, DEN - INT.

Interiér domu - srubová místnost.

MODERÁTOR (M.O.)

Tomuto typu místnosti se říká srubová. Původně byla součástí vedlejšího domu. Byla postavena někdy v polovině 14. století a jde o zřejmě nejstarší srubovou místnost ve střední Evropě. Neslouží přitom jako muzeum, ale jako soukromý prostor.

Ze srubové místnosti vyhlížíme oknem ven, směrem ke Znojenské bráně.

SLAVONICE - ZNOJEMSKÁ BRÁNA, DEN - EXT.

Pohled na Znojemskou, neboli Jemnickou bránu.

MODERÁTOR (M.O.)

Připomínkou gotiky jsou rovněž městské brány. Ze tří se ve městě dochovaly dvě. Již zmíněná Znojemská, zvaná také Jemnická, zůstala středověkou věží, pouze její fasáda byla v šestnáctém století pokryta renesančním psaníčkovým sgrafitem.

Detaily Znojemské brány a její okolí.

SLAVONICE - DAČICKÁ BRÁNA, DEN, EXT.

Pohled na Dačickou - Bolíkovskou bránu. Moderátor je v obraze.

MODERÁTOR

Severní Dačická, které se říkalo

Bolíkovská, Dolní, Červená, nebo německy Rote Tor si do dnešních dnů uchovala svou gotickou tvář a naznačuje jak mohlo kdysi opevněné kupecké město vypadat. Váže se k ní také stará legenda o založení blízkého, skutečně výjimečného kostela.

Pohled se zvedá /jeřáb/ nad bránu směrem ven z města, obrací se ke kostelu Božího Těla a sv. Ducha.

KOSTEL BOŽÍHO TĚLA A SV. DUCHA, DEN - EXT.

Kostel Božího Těla a sv. Ducha. Moderátor k němu stoupá od Slavonic po úvozové cestě mezi pomníčky křížové cesty.

MODERÁTOR

Prostý pasáček zahlédl na kopci za Slavonicemi oheň. Když k němu přiběhl, v hromádce kamení našel hořící hostii. Tu prchající lapkové po vykradení farního kostela. Kolem úkazu se seběhly celé Slavonice. Místní farář symbolické tělo Kristovo vložil do monstrance a v průvodu nesl zpět do kostela.

Moderátor ukazuje zpět k městu s věží farního kostela, které je od Božího Těla dobře vidět. Pokračuje ve vyprávění legendy.

MODERÁTOR

Jak ale církevní průvod prošel Dačickou branou, zvanou též severní, nebo bolíkovská... hostie zmizela a objevila se znovu zde, na místě nálezu. Třikrát jí zkušeli přinést do města, třikrát se situace opakovala. Uspěli teprve poté, co se zavázali k vystavění kaple Božího Těla, Corporis Christi.

Pohled na kostel ze všech stran.

KOSTEL BOŽÍHO TĚLA A SV. DUCHA, DEN - INT.

Interiér kostela Božího Těla a Sv. Ducha. Můžeme vidět hromádku kamení, která připomíná legendu o založení.

MODERÁTOR (M.O.)

Uprostřed kostelní lodi je oltář, který ukrývá onu tajemnou hromadu kamení. Ale není to oltář jediný. Nejspirituálnější místo Slavonic přitahovalo poutníky zdaleka. Někteří z nich se zde uzdravili a z vděčnosti zde nechali vystavět oltář. Proto jich zde najdeme celých třináct.

Pohledy na oltáře v interiéru kostela.

MODERÁTOR (M.O.)

Původní kaple byla rozšiřována až na dvoulodní kostel. V pozdějších dobách, kdy ve městě a okolí převážila

protestantská víra, která neuznávala katolický výklad těla Páně, byl kostel přejmenován na sv. Ducha. Dnes se tak setkáme s oběma názvy.

Končíme pohledy na interiér. Vitrážová okna z novější doby, a světlo prosvítající skrz.

SLAVONICE - SEKVENCE, DEN - EXT.

Různorodé záběry města, možná časosběr.

MODERÁTOR (M.O.)

Město Slavonice v patnáctém a šestnáctém století zažívalo největší rozkvět. Podle dobového urbáře, tedy tehdejší evidence, mělo až 1100 obyvatel ve 156 měšťanských domech. Žilo obchodním ruchem - bylo zde tři sta řemeslníků, v okolí města stálo sedm mlýnů a ryby z místních rybníků se dodávaly až do Vídně.

Okolí Slavonic. Poté záběr na panský dům.

MODERÁTOR (M.O.)

Velký požár roku 1530 uspíšil nutnou přestavbu města. Pro pány z Hradce byly Slavonice příliš daleko.

Renesanční nádhera náměstí v celku.

MODERÁTOR (M.O.)

V Telči tou dobou začala přestavba v renesančním stylu. Vzdělaný Zachariáš z Hradce napřel všechny své zájmy právě tam a Slavonice nechal stranou. Slavoničtí ale měli jednu velkou výhodu. První fázi rekonstrukce telčského zámku vedl jeden z nich, mistr stavitel Leopold Esterreicher. A tak se začaly renesanční domy stavět i zde.

Nadhled nad náměstím se blíží k jednomu z domů.

SLAVONICE - DOMY - SEKVENCE, DEN - INT.

Vstupní síň v jednom z domů. (Během sekvence můžeme vidět víc interiérů, měli bychom obrazem popsat základní vnitřní detaily renesančního domu.)

MODERÁTOR (M.O.)

Přízemí renesančního domu vévodila vstupní síň jako hlavní provozní místnost, ze které vedly schody do patra a do sklepů. Zadní část přízemí byla určena pro pomocné nebo hospodářské prostory a horní patro za okny směřujícími na náměstí obýval sám majitel.

Světlík v zachovaném domě.

MODERÁTOR (M.O.)

Stavitelům se podařilo dostat světlo doprostřed podlouhlého domu pomocí světlíků důmyslných světlíků. Dnes už nejsou zapotřebí a tak se nám do dnešních dnů dochoval pouze jeden.

Přes světlík zpět do interiéru. Výhled z oken na náměstí.

SLAVONICE - DOMY - SEKVENCE, DEN - EXT.

Vidíme průčelí domů na náměstí, jejich bohatou výzdobu.

MODERÁTOR (M.O.)

Nejviditelnější částí domu je zdobená sgrafitová fasáda. Sgrafito je obraz nebo text vyrýváný do vlhké svrchní omítky. Slavonické fasády jsou galerií nejrůznějších výjevů, vedle portrétů zde najdeme náměty biblické, mytologické, a také obrazy tehdejší doby.

Detaily různých sgrafit. Vidíme i nejstarší sgrafito na domě 522. Pohled na náměstí.

SLAVONICE - DŮM 520, DEN - EXT.

Moderátor stojí před domem 520.

MODERÁTOR

Dům číslo popisné 520 má průjezdovou dispozici s patrem postaveným na takzvaných krakorcích. Na průčelí najdeme obrazy mytických zvířat, znázornění Ikarova pádu, i výjevy z Vergiliovy Aeneidy, doplněné vysvětlujícími popisky.

Pohledy na sgrafita a popisky.

MODERÁTOR

Na rozdíl od Telče se renesance ve Slavonicích neomezila jen na sgrafita, ornamenty a jiné vnější znaky. Vzácné památky zde najdeme také uvnitř.

Přistupuje ke dveřím. (Může opět vstupovat, kdybychom z toho chtěli udělat princip.)

SLAVONICE - DŮM 520, DEN - INT.

Jsme uvnitř domu, vidíme sklípkové klenby v prvním patře.

MODERÁTOR (M.O.)

Síň v patře domu je zaklenuta takzvanou sklípkovou klenbou. Podle typického vzoru ve tvaru hvězdy můžeme usuzovat, že jejím autorem byl již zmíněný mistr Leopold Esterreicher.

Detaily sklípkové klenby v domě 520.

SLAVONICE - SKLÍPKOVÉ KLENBY, DEN - INT.

Slípkové klenby v jiných domech (volba podle obhlídek).

MODERÁTOR (M.O.)

Esterreicherovy unikátní klenby najdeme i v jiných slavonických domech. Tvary, které jim vtiskl, s důrazem na dokreslující hru světla a stínů, u jiného stavitele nenejdeme. V síni domu 480 můžeme vidět jeho vrcholné dílo.

Záběr na klenbu v domě číslo 480.

MODERÁTOR (M.O.)

Slavonické sklípkové klenby se řadí svou složitostí i originalitou mezi evropskou špičku renesančního stavitelství a značka Esterreicher byla dozajista chloubou nejdříve měšťana.

Pohled na kamenickou značku LO, nebo LE. Detaily a přechod do dalšího obrazu. (Moderátor zde může být i v obraze a značku přímo ukázat - pozn.)

SLAVONICE - DŮM 517, DEN - EXT.

Před domem čp 517. (Možná začít pohledem na celek horního náměstí a poté se přemístit ke konkrétnímu domu.)

MODERÁTOR (M.O.)

V bouřlivé době přestavby Slavonice se obyvatelstvo přiklonilo k protestantské víře. Duchovní náměty najdeme na sgrafitech domovních fasád, i na dochovaných nástěnných malbách. Tak jako zde, v domě číslo popisné 517.

Exteriér sgrafit - detaily.

SLAVONICE - DŮM 517, DEN - INT.

Přechod do interiéru. Vyobrazení Apokalypsy v luteránské modlitebně (čp 517).

MODERÁTOR (M.O.)

V tomto domě bývala luteránská modlitebna. Toto je velmi sugestivní zobrazení biblické Apokalypsy. Jenže bohatí slavoničtí měšťané si v té době ještě nedokázali představit, jaká apokalypsa čeká na jejich město v následujících staletích.

Inserty: detaily Apokalypsy.

MODERÁTOR (M.O.)

Za třicetileté války byly bohaté

Slavonice několikrát dobyty švédskou armádou. Jen co se vzpamatovaly z plenění, udeřila na ně morová rána. A aby toho nebylo dost, v roce 1750 je zachvátil další ničivý požár.

Detail nástěnné malby Apokalypsy - drak, plameny.

SLAVONICE - HORNÍ NÁMĚSTÍ - SV. FLORIAN, DEN/VEČER - EXT.

Moderátor stojí nedaleko kašny sv. Floriana na Horním náměstí, ukazuje na dům, kde vypukl oheň (čp. 508). Kašnu zatím nevidíme (pokud to půjde).

MODERÁTOR

Oheň údajně způsobila neopatrná markytánka - právě v tomto domě. Patrně se právě nejspíš věnovala něčemu jinému, než starosti o přípravu večeře. Plameny se rychle rozšířily a za obět jim padla většina města.

V pozadí uvidíme věž farního kostela. Moderátor přejde ke kašně svatého Floriana. Inserty - detaily kašny.

MODERÁTOR

Nedaleko místa, kde působila nešťastná markytánka byla do osmiboké kašny osazena barokní socha Sv. Floriana, ochránce před požáry. Kouzlo světce nejspíš zafungovalo. Oheň se od té doby Slavonicím vyhýbal.

Horní náměstí, pohled na Znojenskou (Jemnickou) bránu. Večerní záběry.

MODERÁTOR (M.O.)

Čekalo je však jiné neštěstí. Za vlády Marie Terezie byla určena oficiální poštovní cesta z Vídně do Prahy - vedla ze Znojma přímo na Jihlavu a Slavonicím se vyhnula. Město se během několika let ocitlo na periferii ochodního zájmu a dříve bohatý kraj začal upadat.

(Možný insert domu čp. 58. v Dačické ulici, zájezdní hostinec a přeprahací stanice.) Večerní atmosféra ve městě.

SLAVONICE - OD LESA, VEČER - EXT.

Večerní atmosféra. Pohled na město Slavonice od lesa (nutno ještě najít přesnou lokaci - aby v ní byl cítit les i blízkost města, možná někde na Graselově stezce). Moderátor je v obraze.

MODERÁTOR

Na trojmezí Čech, Moravy a Rakouska výrazně vzrostla chudoba a tím pádem také kriminalita. Loupeže a přepady byly na denním pořádku. Jméno jednoho z banditů se nesmazatelně zapsalo i do českého jazyka. Byl to rodák z vesnice u

Moravských Budějovic Johann Georg Grasel
- tedy grázl.

Moderátor odejde mimo obraz. Obraz končí pohledem na tabuli Graselovy stezky, nebo také pohledem na Slavonice (opět nutno zvolit podle místa, které najdeme).

SLAVONICE A OKOLÍ - NADHLED, DEN - EXT.

Letecký záběr. Vidíme Slavonice a okolí - lesy, vesnice.

MODERÁTOR (M.O.)

Tento syn žebračky a obecního rasa žil od narození na okraji společnosti. Naučil se znát místní kraj, rychle se přemísťovat a využívat všech příležitostí ke svému obohacení.

Letecký záběr končíme nad Slavonicemi - nad náměstím.

SLAVONICE - PODZEMÍ, DEN (NOC) - INT.

Svíčka v lucerně se rozsvítí a odhalí nejen podzemí, ale i moderátora, který jí drží.

MODERÁTOR

Grasel byl sice zločinec non plus ultra, ale měl i mnoho příznivců, kteří ho i přes výzvy k udání nezdali. Vstoupil do rakouských legend jako šlechtěný lupič, jakýsi Robin Hood, ačkoliv pravda je taková, že bral bohatým i chudým bez rozdílu.

Moderátor prochází chodbou. Mihotající světlo (inserty).

MODERÁTOR

Zůstalo po něm mnoho historek. Jednou se prý v hospodě vsadil, že ukradne z farního kostela pozlacený svícen. Nikdo mu nevěřil, ale nebyl by to Grasel, aby se nepředvedl. Vnikl tajnou chodbou do Slavonického podzemí a vyloupil kostel dřív, než stačil ministrant sfouknout svíčku.

Sfoukne svíčku a podzemí utone ve tmě.

SLAVONICE - DOLNÍ NÁMĚSTÍ, DEN - EXT.

Pohled na věž farního kostela. Moderátor vypráví mimo obraz.

MODERÁTOR (M.O.)

Jeho bohorovnost se mu nakonec nevyplatila. Za pomoci lsti byl chycen asi šedesát kilometrů odsud ve vesnici nedaleko rakouského Hornu. Byl odvezen i s několika komplici do Vídně, kde byl po ostře sledovaném procesu odsouzen roku 1818 k trestu smrti oběšením.

Moderátor se objeví v obraze.

MODERÁTOR

Bylo mu dvacet sedm let. Jeho poslední slova při pohledu na plné vídeňské náměstí prý zněla: "Jéžiš, tolik lidí..."

Pauza. Začne vyzvánět zvon (aspoň ve zvuku), moderátor na něj reaguje a otáčí se k věži.

MODERÁTOR

Dal jméno všem grázlům, co přišli po něm. Padouch nebo hrdina? Upřímně, spíš to první. Slavonice si od slávychtivého loupežníka určitě oddechly.

Vyzvánění farního kostela nás přenese do dalšího obrazu. Přes zvuk a další inserty města se dostaneme k železnici.

SLAVONICE - ŽELEZNICE, EXT.

Pohled na město přes železniční stanici.

MODERÁTOR (M.O.)

Čistě německé město přežívalo na okraji zapomnění. Nového vzestupu se dočkalo až s příchodem železnice, která ho znovu propojila obchodními cestami jak s Čechami, tak s Rakouskem.

Záběrem projede vlak. Moderátora následně vidíme v obraze, jak stoupá od železničního nádraží (nebo od přejezdu), směrem k městu.

MODERÁTOR

Ani v době návratu hospodářského rozmachu si Slavonice neoddechly. Po první světové válce a vzniku Československé republiky se vyostřil národnostní konflikt mezi Čechy a Němci. Některé příhraniční oblasti s většinou německým obyvatelstvem se dožadovaly připojení k Německu, nebo, jako zde, k Rakousku. Nebylo jim to dopřáno. Veškeré snahy Slavonických Němců byly utlumeny povoláním vojska.

Moderátor odejde mimo obraz. Pohled na město.

MODERÁTOR (M.O.)

Demonstrace síly dokázala na čas situaci ve městě uklidnit, ale uhlík sváru doutnal pod povrchem.

Pohledy na město.

SLAVONICE - OPEVNĚNÍ ŘOP - SEKVENCE, VEČER/NOC

Večerní atmosféra Slavonického opevnění ŘOP za městem.

MODERÁTOR (M.O.)

Když se německým kancléřem stal Adolf Hitler, začalo Slavonickým Němcům růst sebevědomí. Roku 1935 zde volby vyhrála Sudetoněmecká strana Konráda Henleina, která svalovala vinu za krizi a neutěšené podmínky německé většiny v pohraničí na Československý stát.

Sekvence - bunkry v lese, interiér i exteriér.

MODERÁTOR (M.O.)

V okolí města se budoval systém malých pevností, lidově zvaných "řopíků". Byla to zkratka Ředitelství opevňovacích prací. Opevnění nakonec zůstalo bez využití. Mnichovská dohoda rozhodla o odstoupení pohraničí Třetí Říši, pod kterou v té době patřilo už i Rakousko.

Bunkry ve tmě, nasvícené. Celky okolí Slavonic.

SLAVONICE - LETECKÉ ZÁBĚRY, NOC

Náhled na noční Slavonice. (Je tam nějaké osvětlení, aby to bylo vidět? Jde o noční záběr kvůli atmosféře.)

MODERÁTOR (M.O.)

Při podzimní návštěvě zabraného pohraničí v roce 1938 se ve Slavonicích objevil sám Adolf Hitler. Jeho sen o velkoněmecké říši skončil o několik let později celosvětovou katastrofou.

Záběr nočního města.

SLAVONICE - POD MĚSTEM/ SOCHA RUDOARMĚJCE, RÁNO

Noc z předchozího obrazu střídá ranní atmosféra. Před sochou rudoarmějce, která stojí v parku na cestě z centra ke hřbitovu, se objeví Moderátor.

MODERÁTOR

Slavonice byly osvobozeny až den po podepsání německé kapitulace, 9. května 1945, jak připomíná tento pomník v parku nedaleko hřbitova. Slavonická apokalypsa ale pokračovala.

Ukazuje ke hřbitovu. Možné inserty: socha, srp a kladivo.

MODERÁTOR

Po odsunu německého obyvatelstva na základě Benešových dekretů zůstalo město na konci roku 1945 téměř prázdné. Bohaté měšťanské domy, ve kterých mnohdy zbylo celé jmění, začali obsazovat chudí rolníci z okolí Třebíče. Čekal je luxus, jaký v životě nezažili, což pro ně byly třeba i obyčejné peřiny.

Jsme zpět ve Slavonicích. Vracíme se k záběrům sgrafit, je to jakýsi "návrat k historii".

MODERÁTOR (M.O.)

Slavonice byly uchráněny jen díky rozhodnutí vyjmout je ze zakázaného hraničního pásma. Roku 1961 byly po právu prohlášeny Městskou památkovou rezervací. Jejich poloha ale výraznému rozvoji města příliš neprospívala. Rozvoj přišel až na konci dvacátého století.

Pohled na dům Besídky (čp. 522) mezi Horním a Dolním náměstím v jeho širším okolí.

MODERÁTOR (M.O.)

Ve městě a okolí se začali usídlovat umělci a další všestranně talentovaní lidé, kteří dokázali město znovu pozdvihnout.

Přes pohledy na jiné domy se dostaneme k tzv. Fárovu domu, čp. 518., u kterého se zastavíme.

SLAVONICE - FÁRŮV DŮM, DEN - EXT.

Pohled na Fárův dům, čp. 518. Nápis na fasádě. Do obrazu vstoupí Moderátor.

MODERÁTOR

Dům číslo popisné 518 patřil kunsthistoričce Anně Fárové, manželce českého malíře a sochaře Libora Fáry. Díky ní zde vznikla nejradikálnější a snad i nejlepší rekonstrukce renesančního měšťanského domu. Vedl ji architekt Roman Koucký. Pojetí přestavby zařadilo tento dům mezi nejvýznamnější díla současné české architektury.

Zde Moderátor naposledy vstupuje do domu. (Potřetí)

SLAVONICE - FÁRŮV DŮM, DEN - INT.

Vidíme detaily přestavby interiéru. Už bez moderátora v obraze vidíme skloubení soudobých a historických prvků

MODERÁTOR (M.O.)

Původní stavební prvky, pocházející jak z gotiky, tak z renesance, byly zviditelněny a na první pohled vypovídají nejen o architektonické minulosti tohoto domu, ale v přeneseném významu o historii celých Slavonic.

(nutná obhlídka a dohoda se současným majitelem, jde zároveň o galerii i obytnou část, natočme co nejvíc).

SLAVONICE - DOLNÍ NÁMĚSTÍ, DEN - EXT.

Pohled ven z města.

MODERÁTOR (M.O.)

Vedoucí úlohu veřejného života Slavonic získala komunistická strana. Díky rychlé výměně obyvatelstva se z města prorostlého německým nacionalismem stala výspa pravověrných komunistů. Ale pro Slavonice mohlo být hůř. Pohraniční oblasti sousedící se západem měly být totiž naprosto vylidněny.

Inserty: město zpod hradeb. Pohled směrem k rakouským hranicím.

MAŘÍŽ - ZÁMECKÝ PARK, DEN

Jsme v obci Maříž, která patří ke Slavonicím. Moderátor jde parkem k ruinám zámku.

MODERÁTOR

Slavonice měl potkat podobný osud jako Maříž. Část místních obyvatel se sice odmítla vystěhovat a zůstala v zakázaném území.

Moderátor stojí před ruinami zámku, u plotu s obrázky původního stavu. (Inserty.)

MODERÁTOR

Barokní zámek s historií sahající až do 14. století sloužil pohraničnímu vojsku jako sklad. Postupně se boural, až se změnil v žalostné torzo. Tomuto klenotu jeho zář už bohužel nikdo nevrátí.

Za Moderátorem vidíme zámeckou alej, kruhový zbytek kašny.

MAŘÍŽ, DEN

Pohled na vesnici (záběry přes rybníky). Jsou zde hezky opravené domy (kostel, budova keramičky, některé domy postavené na místě ruin), ale i zarostlé pozemky se zbytky domů, kolem vzrostlé neupravené stromy. (Inserty?) Moderátor mluví mimo obraz.

MODERÁTOR (M.O.)

V roce 1989 v Maříži údajně bydlela jen jedna romská rodina a starší manželé. Vesnice téměř zanikla.

Záběry z léta (více lidí, život kolem keramičky.)

MODERÁTOR (M.O.)

Život se sem vrátil díky lidem, kteří si zdejší kraj zamilovali. Ti se dodnes snaží obnovit aspoň část kouzla, které Maříž ztratila.

Záběry z léta (více lidí, život kolem keramičky.)

SLAVONICE - DOMY, DEN

Dolní náměstí, záběr směr Horní náměstí a farní kostel. Před kašnou stojí moderátor a uzavírá.

MODERÁTOR

Slavonice nejsou jen působivou renesanční perlou na bohatém náhrdelníku naší země. Doslova vyrůstají z krajiny, která je obklopuje a se kterou jsou od samého začátku neodmyslitelně spjaty. Ať jim doba minulá přinesla bohatství nebo úpadek, zanechala na jejich fasádě významnou stopu. Díky lidem, kteří hledí do budoucnosti a snaží se své okolí zvelebovat, nás snad budou Slavonice těšit ještě další staletí.

Moderátor odejde ze záběru.

SLAVONICE - LETECKÉ ZÁBĚRY, DEN - EXT.

Celek města z nadhledu, hudební podkres a titulky.

KONEC

Příloha ke smlouvě SDL/KHEJ/400/16 číslo 2

V Praze dne 21. 3. 2016

Plnění pro Jihočeský kraj v rámci projektu Národní klenoty II

V rámci natáčení dokumentárního cyklu Národní klenoty II FRMOL Production zajistí:

a) Propagaci Jihočeského kraje obsahem samotných epizod cyklu Národní klenoty II. Stopáž filmu je 26 min. Pro zahraniční vysílání vyrobíme 16 min verzi bez Mirka Táborského. (Scénáře obou epizod budou zaslány kraji k faktickému připomínkování odborného rázu.) Viz příloha číslo jedna vzájemné smlouvy.

b) Presentaci kraje na samostatném titulku v rámci závěrečných titulků filmu. (Potenciál reprízovatelnosti cyklu je 20 let a partneři jsou prezentováni přivšech reprízách cyklu, včetně zahraničního vysílání.)

c) Presentace kraje na facebookových stránkách projektu, v podobě videoreportáže, rozhovoru se zástupci kraje, fotografií z natáčení atd.

d) Jihočeskému kraji zaručujeme odvysílání Českou televizí v průběhu roku 2017. Toto dokládáme dokumentem vydaným Českou televizí jako přílohu číslo 3 vzájemné smlouvy.

e) V rámci natáčení dokumentárního cyklu Národní klenoty II zhotovíme propagační spot ke každé z epizod, tedy celkem dva spoty.

f) Využití hrubých záběrů vzniklých v rámci natáčení projektu Národní klenoty II. (letecké záběry, časosběry, gripové záběry - kamerová jízda, kamerový jeřáb, steadicam, programovatelný slider - apod.)

Licence k užití filmu Jihočeským krajem je pouze pro nekomerční užití, především pro účely prezentace kraje a měst dle výběru kraje. Film je možné použít pouze v takové podobě, v jaké byl vyroben, tedy není možné jej jakkoliv upravovat, krátit apod.

Cyklus Národní klenoty II je realizován v reklamní kvalitě s využitím nejmodernějších filmových technologií. V lokaci tak bude přítomen kompletní štáb i technika.

Licence ke spotům je neomezená jak časově, tak i místně (tzn. pro celý svět).

Prokázání prezentace JK:

- zpracováním monitoringu médií (tisk, TV, sociální média) v rozsahu minimálně pěti stran s výčtem umístění loga, zmínky, rozhovoru, atd. týkajících se Jihočeského kraje.

David Hanzal
Výkonný producent Frmol s.r.o.
Tel: 736 604 961

Email: david.hanzal@frmol.com

FRMOL Production, Rostislavova 23, Praha 4 Nusle, 140 00, Česká republika,
tel: + 420 241 400 231, e-mail: frmol@frmol.com, web: www.frmol.com

Příloha ke smlouvě SDL/KHEJ/400/16 číslo 3

adresát:
FRMOL, s.r.o.
Vít Bělohradský
Rostislavova 23
140 00 Praha 4

Věc:

Potvrzení o spolupráci mezi Českou televizí a společností FRMOL, s.r.o. na dokumentárním cyklu Národní klenoty II

Tímto potvrzujeme, že Česká televize spolupracuje se společností **FRMOL, s.r.o.** na koprodukčním dokumentárním cyklu s názvem **Národní klenoty II**. Jedná se o pokračování dokumentárního cyklu Národní klenoty z roku 2012. Druhá série se zabývá památkami na českém území, které jsou zařazeny do tzv. indikativního seznamu statků navrhaných k zápisu na Seznam světového dědictví UNESCO.

Výroba cyklu je plánována na červen 2015 – prosinec 2016 s předpokládaným nasazením do vysílání České televize na jaře 2017. Případná změna termínu vysílání je vyhrazena programem České televize.

Předpokládané parametry dokumentárního cyklu:

předpokládaný počet epizod: 16
délka jedné epizody: 26 minut
režie: Jiří Diarmaid Novák, Otto Kallus
kreativní producent za ČT: Martina Šantavá
výkonný producent za ČT: Roman Blaas

Zároveň potvrzujeme, že plnění společnosti **FRMOL, s.r.o.** bylo v případě jiných projektů (např. Na cestě, Cestohrátky, Naše tradice a další) vždy provedeno řádně, bez vad a nedostatků.

Toto potvrzení bylo vydáno na základě žádosti koproducenta dokumentárního cyklu, společnosti FRMOL, s.r.o..

V Praze dne 18. února 2016

Vývoj pořadů a programových formátů
Česká televize
Kavčí hory
140 70 Praha 4

Martina Šantavá
kreativní producentka

Tvůrčí producentská skupina Společenská publicistika a dokumentaristika